

LA VEU DELS LECTORS:

*Cosme García Mir // Locutor
radiofònic lleidatà*

**Fins sempre José Antonio
Rosell, homenot de Lleida**

El darrer dia del mes de juliol m'arriba la trista notícia del traspàs de l'amic i company José Antonio Rosell Pujol, un gran lleidatà apassionat de la seva ciutat. La veritat és que et dol i molt quant perds persones estimades en aquest món i el José era una persona molt propera i que tot el que fes referència a Lleida li apassionava.

Recordo la seva estada com a director del diari degà de la ciutat, LA MAÑANA, amb bons amics en aquell moment com Susana i Teresa Pérez, Piñeiro, Bautista, Molina, Serrano, per només anomenar els més veterans. Ja que serien desenes els amics que han passat per aquest rotatiu tant de casa nostra.

Recordo la gran implicació amb tots els temes de la nostra parròquia del Carme i la teva amistat personal amb mossèn Ramón Torres García.

Recordo la il·lusió que et feia parlar amb el meu pare Cosme envers el ferrocarril i de forma especial de *La Garrafeta*.

Recordo la teva etapa a Ràdio Lleida, on vares fer moltíssimes entrevistes en el teu magazín de migdia, i que sempre acabaves amb aquella expressió tant teva: "*Háganme el favor de ser felices*", i l'estima que et tenia la meva tia Manuela García, que tant i tant estava a la vostra emissora.

Recordo el teu pas pel *Diario de Lérida* y Ràdio Popular, on ja no vàrem coincidir però sí conec de la teva trajectòria a través dels meus companys

Recordo la teva estada com a regidor de Festes a la Paeria i la teva implicació amb actes i espectacles com ara Festivals de España a Lleida, o l'òpera que vàreu portar al Teatre Principal del Jordi Cortada (on tothom tenia que vestir de frac o esmòquing)

Recordo totes les converses que manteníem sobre temes de la nostra ciutat, conjuntament amb l'entranyable amic comú, l'Enric Castells Granés (el Quique).

Recordo el teu pas estimat pel TOAR i les moltes grans companyies que vau portar en aquell temps, i

produccions pròpies, i, com no podia ser d'una altra manera, del teu paper d'alcalde Borrego a *Els Pastorets*, i no puc oblidar-me del munt d'anècdotes que em vares explicar de la filmació a Lleida de la pel·lícula *La fiel infantería*.

Recordo la teva il·lusió de fer de rei de la cavalcada a la teva ciutat, i de les teves estades al dinar de l'associació dels reis de Lleida.

Recordo els molts i bons moments viscuts a la nostra ciutat, i la teva saviesa de tots els *dimes y diretes* amb els diferents alcaldes i consistoris, i com de bé coneixies el tarannà i la forma i manera d'actuar de tots ells.

Recordo la teva estada com a director d'*El Periódico d'Andorra* i altres experiències periodístiques per les quals vas passar com a responsable de comunicació al Govern Civil de Barcelona.

Són tantes les coses i moments que hem viscut en la teva estada terrenal que serien molt llargues d'enumerar. José, gràcies per haver-te conegut i seguirem fidels a la idea de Lleida per damunt de tot. El meu suport i dels companys i amics a la seva esposa, María Teresa Nicolás, i família tota.